

RECHABITA (5) *sb m*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze a jasne.

pl N rechabite (1). ◇ G rechabit(o)w (1). ◇ A rechabity (1). ◇ L rechabitach (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*W Biblii: członek ugrupowania jahwistycznego, założonego około IX w. p.n.e. przez Rechaba (Rehaba) lub jego potomka Jonadaba w szczepie Kenitów, wyznający surową regułę zabraniającą osiadłego życia i spożywania wina (5) : A też nie wżytkich Trádyciy (chocia w Zakonie Zydowłkim nie były opifáne) Pan Bog raczył gánić: y owłzem pochwalił Rechábity *WujJud* 43; W ftárym Zakonie pośłał Pan Bog do niektórych Kápłanow ábo włáfniey Zakonnikow/ ná imię Rechábitow/ Proroká fwego Ieremiafzá *PowodPr* 43, 49.*

*Szereg: »nazarei (a. nazarejczycy) i rechabite« (2): Hieronym ś. Eliafzá/ Helizeufzá y fyny Prorockie zowie Mnichámi ftárego Zakonu/ tácy też byli Názárei y Rechábite. *WujJud* 144; *WujNT* 194.*